

**Mál nr. 214/2020****M og  
V v/slysatryggingar fjölskyldutryggingar.****Takmörkun á ábyrgð vátryggingafélags vegna slyss 27. júlí 2019.****Gögn.**

Málskot mótttekið 19. júní 2020 ásamt fylgigögnum.

Bréf V dags. 17. júlí 2020, ásamt viðmiðunartöflu Landspítala um styrk s-etanóls/ölvunareinkenni.

Tölvupóstur lögmanns M, dags. 17. júlí 2020.

Gögn málsins hjá V, að beiðni nefndarinnar, tjónstilkynning M til V dags. 19. febrúar 2020, gögn úr sjúkraskrá vegna slyss og blóðrannsóknir.

**Málsatvik.**

Í málskoti og tjónstilkynningu M til V kemur fram að M rann til í bleytu sem var á stétt við heimili hennar og datt aftur fyrir sig og lenti með höfuð á „járn bobbing“. Í tjónstilkynningu kemur einnig fram að M hafi verið undir áhrifum áfengis þegar hún féll. Í læknisfræðilegum gögnum kemur fram að svokallað EtOH hafi mæst 55,9 þegar M kom á sjúkrahús vegna afleiðinga fallsins og hafi verið meðvitundarskert. Í málskoti er þess getið að slíkt áfengismagn svari til 2,54 prómilla.

M telur að greiða eigi bætur vegna líkamstjónsins úr slystryggingu fjölskyldutryggingar og ekki séu fyrir hendi forsendur fyrir V til að takmarka ábyrgð sína vegna þess að M hafi verið undir áhrifum áfengis. M telur að skilyrði 90. gr. laga um vátryggingarsamninga nr. 30/2004 séu ekki uppfyllt um stórkostlegt gáleysi þar sem ekki sé orsakasamband milli ölvunaráhrif og þess óhapps sem M varð fyrir.

V telur sýnt að magn áfengis í blóði M hafi verið nálægt eitrunarmörkum sem séu í kringum 65 mmól/L en M hafi mælt með 55,9 við komu á sjúkrahús. V vísar til viðmiðunartöflu Landspítala um að niðurstöður á bilinu 45-60 mmól/L merki að einstaklingur hafi áberandi ölvunareinkenni og eigi í erfiðleikum með hreyfinga og tal. V telur að vegna þessara áfengisáhrifa hafi M ekki borið skynbragð á það hvernig best væri að ganga um blauta stétt/pall við hús sitt, eins og hún hefði gert hefði hún verið allsgáð. V takmarkar því ábyrgð sína að fullu og vísar um það til 21. gr. vátryggingarskilmála og 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga.

**Álit.**

Af gögnum málsins verður ekki ráðið að ágreiningur sé um að líkamstjón M hafi orðið vegna slyss. Hins vegar er um að ræða ágreining um hvort V geti beitt undanþáguákvæði 21. gr. vátryggingarskilmála fjölskyldutryggingar, sem fær stoð í heimild 1. mgr. 90. gr. laga um vátryggingarsamninga, um að V geti takmarkað ábyrgð sína að fullu vegna þess að háttsemi M, sem leiddi til líkamstjóns hennar, hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi af hennar hálfu. Rétt er að benda á að V ber sönnunarbyrði um að undanþáguákvæði eigi við og þar með að M hafi með háttsemi sinni stuðlað að líkamstjóni sínu og að sú háttsemi hafi falið í sér stórkostlegt gáleysi.

Ekkert liggur fyrir um að M hafi verið að gera annað en að ganga að húsi sínu þegar hún féll við og rak höfuðið í. Engin vitni eru að því að M hafi átt í erfiðleikum með gang eða að áfengisáhrif hafi leitt til þess að hún hrasaði. Verður V að bera hallann af þeim sönnunarskorti. Eru því ekki efni til að takmarka ábyrgð V miðað við fyrirbyggjandi gögn og er viðurkennd bótaskylda úr slysatryggingu í frítíma fjölskyldutryggingar.

**Niðurstaða.**

M á fullan rétt á bótum úr slysatryggingu fjölskyldutryggingar hjá V.

Reykjavík, 8. september 2020.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir lögfr.